

Kæreste Venner! En Mand skal sin Kone
Ære og vareta'e tro sin Geschæft,
Lægge sig efter en sømmelig Tone,
Særlig han aldrig maa sige: Hold

Halvvejs undselig er jeg til Mode
Naar jeg en ældgammel Vits gi'er tilfals,
Nemlig: er Manden end Hustruens Ho'ede,
Drøjer med Snedighed hun det som

Sjofelt det er, hvis i Kvindernes Bygning,
Hvor jeg dog tænkte, at alt blev saa godt,
Laves i Blytagets højeste Rygning
For obsternasige Mænd en Ka

Strømper nødvendige ere, De fattter,
Om man end næppe dem omtale maa,
Men, skønt oprigtig jeg Kvinderne skatter,
Kan jeg dog ikke fordrage de blaa

Vanskeligt var det vel ej at berette
Mere fra Kvindernes udstrakte Land.
Men jeg vil stanse for ej Dem at trætte
Og for at ej det skal blive til

Peter man kaldte mig, da jeg var lille,
Og for det meste min Musa er stum,
Saa jeg maa tilstaa, hvor nødig jeg vilde,
At jeg som Digter har været en dum

Peter.

En lille Kvindernes Bygning.

Københavns Kommunelærerindeforening har indledet et Foretagende, som sikkert vil blive til Gavn og Glæde for mange, saafremt det kan blive godt gennemført. Man har — paa Opfordring af flere Medlemmer — besluttet at opføre en Lærerindebolig, en Kvindernes Bygning i det smaa. For-